

במי יספר יק"א וחקלאי נספח אוכל להודיע שמנhalb ביחס החקלאי רחוק טאו מהאשמה ששם עליו הכאב של "דאר היום". והוא לא אך אינו מבניש פוליטיקי לבויים, אלא משחרל חדר לוחיקן לנטרו טבחלי ביחס. מוכן שני איני צופה ונוטר של הקב"ה לדעת מה שבלבנו אם פפלני הוא או כלתי מפלני ואני אין לנו אלא הנולות, כי הנתרות לה' אלחונן. כן לא נכן שחמצע הוציא שעריו בוטנייה יותר המערימים כחכימות הלטודים... עד כמ"ז שירודע לכל תושבי הטושבה, מסורות המטודים, ובכללם נס מנהל ביחס ההקלאי לעבדותם. בכל לבם ונפשם, ואם יש חסינות וטראות ביחס הזה לא ביחס האישם אלא בני, בני הטושבה. אישקה, הבתיה ועד הטושב שلنנו לווער החנוך 500 לירם; הקיטנו את הבטההן? — והשתא? כבר דנו על שאלה זו בעוצמה ותחלשו שעל ועד הטושבה לחות 0 5 2 לור"ט לטגנת ביחס הזה (בלבד שכר הלטוד). הנבר הכנסו את הסכום ווזע או לכל הפתוח חלק טנו? האמת נחנה להאstor: מי טכם, רושבי הטושבה, שתיעין בכתי ספר בכלל ובכיהיס זה בפרט? מה לנו לנחש עלילות על ט"ש שהוא בשעה שאחננו? איננו נוקפים אצבע קפינה לטומת בית"ס שלנו? קל פאר לתלו את הקולר בזואר זולחנו מלחתה החשמה על עצמנו. אין אפשר לנחל ביטחון קלאי בלי אמצעים הנוחים? אין געוי לדרוש מההנתקלים להציג את ביחס הזה על הנובה הדורש זאנחנו איננו באים לעורר? חתן הנורן או טן היקב? חוףת להניד: כשהניע העונה לטלאות את הכרות, לא הוא לנו אילו פונטים לקנות דברים; כסדרה המנהל נסף (שכר הלטוד) לשלהם بعد החורשה ולקנות נבל, הנחנו לו בומנו מה שדרוש? יסחו לי בני פית על דברי, כי האמת נחנה להאstor אף על פי שהו אורה ואנחנו ביןינו לבן עצמנו יהודים את דברך.

ראש ועד המפקח של בחוים יק"א וחקלאי בפ"ה

ש. שולדרוביץקי

מכתביהם אל המערצת

א

לכבוד מערכת "דאר היום",
בנلين קל לו טעונכם יצא הרט"ל רוכין להכחיש את הדברים שנאצוו בשמו בדורות
וירועה גדר אספה הרובנות הרואשת. ובעקבות
של הכחשה זו לא נמנע מלהביא מרא-טיקתומ
טחחות דינם. ומוספי דינם בשווי כדי לעורר
ורוש רצוי לו ננד האספה וטנטוחיה.

אני חשב שכחיה שכאספה נבר היה
אין עוד מקום להכנס בוכחים ולשוב על
הדברים שהויל דרשן זה או אחר. לומר לפני
חוות לאספה, בשעה שהקיה עד היה עכו
להמעיט את דוחה — ונס פגנו זה של המכוב
להמעצת פאת הכהוב הנכבר לא יטה ולא יקרה את
הראש הבהיר שאספה זו השאירה בלב כל קהל
החרדים שבאי.

ורק בנגע לדבריו חורף, חשב אני שכאי
להעטד את הכותב הנכבר על ברורה של התלבוכ
הפשוטה בהעדות קזרות אלו:

א) הרין שאסור לארם חכם לשכת בידין
עד שידע עם מי הוא יושבי על יושב בידין
נאמר ולא על הוושב באספה, וטעולם לא נמנעו
נדולי הדור מלשנת באספה עם באיכח האנור
ואפלו אם הם חלוניים. וכוראי שמע נבר נס
רבוח כי מועצות מרבניים ומחלוניים, ולא משני
נס הן מרוכבות מרבניים ומחלוניים,icia מהטעות של
שלוש רבניים ושליש חלוניים,icia מהטעות של
ארבעים רבניים ומשורב של ששים בעלי
בתים, וטעולם לא עליה על דעתם שום איש
להטיל דופי על אספה שכאלן, כי הן בכלל קשר
בוגדים, תלילים.

ב) הדברים שנאמרו בסוף הסעיף נ"
ישראל שעשה זה (להמנה) לדין ברשות
המנשה בלא רשות הקהיל הריהו מצער את
דצנור וכוכו על הטענה לדין שלא
ברשות הצנור, וכמובן לא על הגיבור שבא
לגרור נדר בפני כל אלה שדברים בשמו
ומתוערים בעתרתו שלא בזונו ושלא בטובות
ורגיבור הזה הוא שכא לבחיר לו את רבניו ואת
שופטיו, ורשותם סכירה ומאשר את בחרותו
של הקהיל. ורבוחה זה שראה את סוף הסעיף
לא ראה את תחילתו: שם קבלו הקהיל עפ'!
כתב מהמלך רשי לדון — ונם דבר זה נהוג
הוא טאו וטעולם בכל מקום אשר אחינו נתזים
שם, וرك מי שאנו נבחר ע"י הגיבור מצער
זה את הגיבור ועתיר ליתן את הרין.

ג) הדברים שהוא מביא בשם הסט"ע אינם
ענין לביר לערורים. לפולולים אין מקום
בשאללה זו אחריו שלפי סדרי העורורים הב"ד
הראשון נותן בפסקידינו הרשות והותן להערור.
ויאיל נא הכותב הנכבר לחזור על פרשת התורה
של אתה מהות עם פרוש וספורנו ויטצא
כזה: אם נשיהו ד' מדרגות זו לפעלה מזו
הנ"ה י ש פו ט ה ק ט נ ר א ש ו נ ה
ו ה צו ע ק ע ל פס ק ד י נו י צ ע ק
א ל ה ג ר דו ל ט מ נ ג ו מ נ ה ש נ י אל
השלישי וכו'.

דברים ברורים, כתרמי!

ש. א. ובר

ב

לכבוד מערכת "דאר היום",
טערת נכברה!
טמי חшибות הדברים ותועלות לנצח,
סקה אוי שזרענו אותם בעונונם,
כלחוי מנהמן שפרין בא-כח ה Forward
בארופה אשר בנリン, אה ומכתבים הלאה
בשביל האנשים הרשותים פאג' :

ט. נויסיז (אצל וחתן) יפו (3 מכתבים).
ויאל ליטס
ט. פרויה
ד. שטנוביץ הפטעל-הצעיר
ט. ז'יציך
חנן דובנץ
ד. רוזנברג (הטכוב טבוברויסק)
סקפנער.

ש. גומברג נדרה (קטיה).
ט. ב. מרגולין, הבונה, יושלים.
ג. גולומב יפו, אחריה-העכודה.
און סולרסקי " תל-אביב.
כל אלה הרוצים לקבל את מכוביהם
ישלחו לי על בחתה זו:

Jaffa, Tel-Aviv A. SCHIFRIN

במכתבים 3 קרונים של דנמרק או 16 נר"ט
(טהור שנקבע על ידי נחמן שפרין בא-כח
הForward) נעד כל מכתב ומכתם, בול דאר
של ½ נר"ט וזאת הטענה שלהם.

בכבוד וב אורי שפרין

ג

לכבוד מערכת "דאר היום".
בירכון טכבר למסוה ב"דאר היום" נליין
קליט מצחתי מליס אחירות עיא הטענה של
ביהים לחקלאות בפ"ח... אמור לי שביב כחכו
טמושבננו עיא ביחס הזה ב"דאר היום", אבל
עטה, ברוחוי שבס רבוי עזותוי היידוע בשינויו
החדות הלק נס הוא שלל, אמרתי עת לרבר כי
חייב עלי כנורו של רבוי עזותוי ולא אקען
לט שווא, לנגן אורכו בחתם" ולחדרות אותו
בחליך שעיגן, בטור וראש עדר הטענה של